

Sygn. akt IV CSK 808/15

POSTANOWIENIE

Dnia 14 czerwca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wojciech Katner

w sprawie z powództwa K. K.
przeciwko K. W.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 14 czerwca 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku
z dnia 17 czerwca 2015 r., sygn. akt I ACa 335/13,

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i zasądza od powoda dla pozwanej 3600,- (trzy tysiące sześćset)
złotych z tytułu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 17 czerwca 2015 r. Sąd Apelacyjny w Gdańsku, po rozpoznaniu apelacji pozwanej, zmienił zaskarżony wyrok Sądu Okręgowego w Gdańsku, obniżając wysokość zasądzzonego świadczenia i rozstrzygając o kosztach postępowania. Przedmiot postępowania stanowiło roszczenie o wypłatę zachowku po zmarłym ojcu, dochodzone przez powoda przeciwko pozwanej - która w związku ze śmiercią drugiej spadkobierczyni dziedziczyła cały spadek. Zmieniając zaskarżone orzeczenie, Sąd Apelacyjny dokonał odmiennych obliczeń wysokości należnego zachowku, biorąc pod uwagę wartość masy spadkowej

(ustalonej na podstawie dowodu z opinii biegłego rzeczoznawcy majątkowego, przeprowadzonego w postępowaniu drugoinstancyjnym).

Orzeczenie to zostało zaskarżone skargą kasacyjną przez powoda, który zarzucił wydanie go z naruszeniem: art. 481 § 1 i 2 k.c. i art. 455 w związku z art. 476 i art. 991 § 1 k.c., a także art. 359 § 1 w związku z art. 995 k.c. Na tej podstawie wniósł on o uchylenie wyroku Sądu Apelacyjnego w zaskarżonej części i orzeczenie co do istoty sprawy, ewentualnie - o uchylenie go w zaskarżonej części i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu, w każdym zaś wypadku - o zasądzenie kosztów postępowania. W odpowiedzi na skargę kasacyjną pozwana wniosła o odmowę przyjęcia jej do rozpoznania, ewentualnie o jej odrzucenie bądź oddalenie, a w każdym wypadku - o zasądzenie kosztów postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W sprawie nie występują przesłanki uzasadniające przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania. W szczególności, wbrew twierdzeniom skarżącego, skarga kasacyjna nie może być uznana za zasadną w stopniu oczywistym (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.).

Zgodnie z utrwalonym stanowiskiem orzecznictwa, przez oczywistą zasadność skargi kasacyjnej rozumieć należy stan, w którym skarga ta pozostaje oczywista w sposób ewidentny, możliwy do stwierdzenia bez konieczności prowadzenia złożonych rozumowań. Innymi słowy oznacza to, że w zakresie objętym podstawami kasacyjnymi zaskarżone orzeczenie powinno być wadliwe w sposób rażący i na tyle poważny, by wadliwość ta była dostrzegalna już na pierwszy rzut oka (tak m.in. Sąd Najwyższy w postanowieniach: z dnia 1 kwietnia 2015 r., I CSK 681/14, nie publ. i z dnia 13 kwietnia 2016 r., V CSK 622/15, nie publ.). Jako uzasadnienie tej przesłanki skarżący przedstawił obszerny wywód, w którym dowodzi, że Sąd Apelacyjny nieprawidłowo obliczył odsetki od zasądanego świadczenia od dnia wyrokowania, nie zaś od dnia wezwania do zapłaty. Problem ten - co dostrzec musiał także sam skarżący, wskazując liczne przykłady z orzecznictwa - stanowi źródło niejednorodnych poglądów judykatury, przyjmującej w tym zakresie podejście silnie kazuistyczne. Na tle dotychczasowych

wypowiedzi trudno natomiast wskazać w tym zakresie regułę o jednolitym i uniwersalnym charakterze, która stanowiłaby stały punkt odniesienia przy ocenie tego problemu. Biorąc pod uwagę argumentację zawartą w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia trudno stwierdzić na tym tle, by pogląd przyjęty przez Sąd Apelacyjny dotknięty był jakimkolwiek rażącym i ewidentnym błędem, który uzasadniałby spełnienie w tym zakresie przesłanki z art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.

Z uwagi na powyższe, na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. orzeczono jak w postanowieniu. O kosztach postępowania rozstrzygnięto na podstawie art. 98 § 1 i art. 109 § 1 w związku z art. 13 § 2, art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.

jw